

အောင်အောင်

အောင်အောင်

ဦး. . ကို ချစ်သောစိတ်ကြောင့်သာ စွန့်စားခြင်းဖြစ်ပြီး မိမိဘဝ. . မိမိအပျိုရည်ကို. . ဦးကို. . ပုံအောလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိနေသည်။

စိုက်ဝင်နေသော လီးတန်ကြီးက. . ဒုတ်ခနဲ. . ဒုတ်ခနဲ သွေးတိုးနေခြင်းကို နှစ်ယောက်စလုံး သိနေကြသည်။ ကြားဖူးနားဝ ရှိသော “အပျိုမေး”က မြည်သံ. . လီးကြီးက အဆုံးအထိ ဒုတ်ကနဲ ထိုးချလိုက်သည်နှင့် သင်းသင်းအောင်. . ငယ်သံပါအောင် အော်လိုက်မိလေ သည်။

“အား. . အား. . အား”

သုံးချက်ဆင့်အော်ပြီးမှ. . သတိရသည်။ အသံကျယ်လောင် ကာ. . ဝက်သတ်ရုံမှ မသေမရှင်ဝက်က နာနာကျင်ကျင်. . ခြစ် ခြုပ်အော်သံနှင့် ဆင်တူသည်။

“ခလေး. . တ. . တအားနာသလား. . ”

“အား. . နာတယ်. . နာတယ်. . အားရှိုးအား. . ”

သင်းသင်းအောင် ဟန်မဆောင်နိုင်. . ကိုဗဒင်လီးကြီးကို အတင်း တွန်းပြီး ပင့်တင်ထားသော လက်ချောင်းများကို. . အောက်ချကာ ရုန်းကန်လူးလဲ ထရန်ကြိုးစားသည်။

ကိုဗဒင်က. . အလျော့မပေး. . လီးစိုက်ထားရင်း. .

“နောက်. . တစ်ချက်. . နှစ်ချက်. . ဆောင့်မယ်လေ”

“အား. . မရဘူးထင်တယ်. . အား အားလားလား. . ”

“ခလေး. . အောက်ခံကြည့်ပါဦး ချာတိတ်ရယ်. . ”

“ဟင့်. . ခံနေတာပဲ. . မခံနိုင်လွန်းလို့ပြောတာပေါ့. . ”

မျက်ရည်တွေ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျရင်း. . ပြောသည်။ ဗဒင် ရယ်ရမလို. . ငိုရမလိုနှင့် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ. . ထို့ နောက် သင်းသင်းအောင်အလိုကျ. . လီးကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ဆွဲထုတ်သည်။ စောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းက ကိုဗဒင်၏ လီးကိုရစ်စုပ်ထားသလို တင်းနေပြီး လီးတန်ကြီး. . အပြင်ကို လက်နှစ်သစ်ခန့်. . ထွက် လာသည်။ “ခွတ်လိုက်တော့. . မယ်နော်”

သင်းသင်းအောင်က. . ဦးကို အားနာသလို မျက်လုံးလေးဖြင့် မော့ ကြည့်ရင်း. . မတိုးမကျယ်လေး ရှုံ့မဲ့ပြောရင်း နေရာပြင်ကာ. . ဖင်ကို အသေအချာ နေရာချသည်။

“ခါးအောက်ကို ခေါင်းအုံးခံလိုက်ပါလား. . ”

“ဒီလိုလား. . ကော့ပေးထားသလို ဖြစ်မှာပေါ့. . အေးလေ ဒါမှ အနာသက်သာမှာ. . ”

သင်းသင်းအောင် မျက်နှာလေး တစ်ချက်ရှုံ့ရင်း. . သူမ စောက်ပတ် လေးကို အသာအယာ စမ်းကြည့်လိုက်သည်။ စအိုဝတွင် တစ်ခု တည်းရှိသော ရေစီးကြောင်းလေးတိုက် တစ်လက်မနီးပါး စုတ် ပြတ်ကွဲနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

“အဟင့်. . ကွဲသွားပြီး. . ဦးမကောင်းဘူး. . ”

“ပထမဆုံး. . အလိုးခံတာ. . ဒီလိုပဲ ကွဲတယ်သမီး. . ”

“ဦးဟာကြီးက. . အမြုပ်ရည်တွေ ကျနေတာပဲ. . ဟွန်း”

သင်းသင်းအောင်က. . လီးတန်ကြီးကို အမုန်းပွားလေဟန်ဖြင့်. . လက် ညှိုးလေးထိုးပြီး ပါးလေးဖောင်းကာ. . ပြောသည်။ ဗဒင်က အဟဲ့. . ဟုရယ်သည်။ သူ့ရယ်သံနှင့်အတူ. . မျက်နှာက ပြုံးမလာ ပဲ. . ရှက်မျက်နှာမျိုး ပြုံးမဲ့မဲ့သလို ဖြစ်သွားသည်။

“ဒီတစ်ခါ. . ဖြေးဖြေးလုပ်နော်. . နာရင်. . အော်မှာပဲ”

“အော်ရင်လဲ. . တိုးတိုးအော်ပါ သင်းသင်းအောင်ရယ်”

“တအားလုပ်ရင်. . တအားအော်မှာပေါ့. . ”

“ချာတိတ်ကလဲကွာ. . ကိုဗဒင်က သင်းသင်းအောင်နို့အုံဝင်းဝင်း မာမာလေးကို ပွတ်သတ်ချောမြူရင်းဖြင့်. . ချော၏။ နို့လေး နှစ်လုံး က ပေါက်စီကြီးများနယ် ဝင်းမွတ်တင်းအိနေသည်။ ခပ်ဖိဖိလေး ထပ်ညှစ်ကြည့်လိုက်သောအခါ အစိအစိလေးများရှိ၏။

နို့သီးခေါင်းလေးများကို အသာအယာ ကလိလိုက်ပြီးမှ. . စောက်ပတ်အဝကို. . လီးတန်နှင့် တော့ပြီး ဒစ်မြုပ်ရုံလေး ဖိသွင်း ထားကာ. . နို့နှစ်လုံးကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်လေး နယ်ညှစ်လိုက်ရင်း တစ်လက်မခန့်. . လိုးသွင်းလိုက်သည်။

တဟင်းဟင်း. . တွန့်လိမ်လာစဉ်. . နို့ကို နယ်လိုက်. . နောက်ထပ်. . ခပ်နက်နက်လေး လိုးစိုက်ဖိသွင်းလိုက်နှင့်. . ချော လိုးလေး လိုးလိုက်မှ. . သင်းသင်းအောင်ငြိမ်ကျသွားရှာသည်။

“နာသေးလား.. သင်းသင်းအောင်”

“ဟင့်.. အင့်..”

ချစ်စဖွယ် အပြုံး ကြွယ်ကြွယ်လေးက ကိုဗဒင်ရင် ဝကို အေးမြသွားအောင် ခံစားလိုက်ရတော့သည်။
(အမယ်မင်း)

“ဘာလို့.. အခုန.. တအားအော်တာလဲ..”

“အာ.. နာကာမှ.. တအား..”

သင်းသင်းအောင်က.. မျက်လုံးလေးတွန့်ပြီး ခေါင်းလေးစောင်းကာ.. ပြောလိုက်ရင်း.. ရှက်နွေးနွေးလေးပြုံးကာ.. မျက်နှာလွှဲ၏။ သင်းသင်းအောင် အပိုပြောခြင်းမဟုတ်ကြောင်း.. ကိုဗဒင် ကောင်းကောင်း သိပါသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်.. သင်းသင်းအောင်ကဲ့သို့ အပျိုစစ်စစ် လေးတွေ မဆိုထားနဲ့.. “မြတ်စုမ္မန်” ကဲ့သို့ သမီးတစ်ယောက် အမေကို လိုးစဉ်ကပင်.. မြတ်စုမ္မန်ခမျာ ကိုဗဒင်.. လီး ကို အောချခဲ့ရသည် မဟုတ်လား။

မြတ်စုမ္မန်.. ဆိုသော.. ရှမ်းမလေးနှင့် လိုးခဲ့စဉ်ကလည်း ကိုဗဒင်လီးက.. ယခုထက်ပင် စံချိန်မပိုခဲ့ပေ။ ယခုသင်းသင်းအောင် နှယ်.. လီးမပြောနှင့် ဖေါင်တိန်တစ်ချောင်းပင် အထိုးမခံဘူးသော စောက်ပတ်ကလေးမှာ.. မည်၍.. မည်မျှခံစားရမည်ကို ကိုဗဒင်.. တွေးမိပါသည်။

တဝက်ကျော်ကျော်ကြီး နှစ်ဝင်နေသော လီးတန်ကြီးကို ခါး သိမ်အောင် ညှစ်ထားသော သင်းသင်းအောင် စောက်ပတ်ကလေးမှာ ညှစ်အား သန်ပြီး ကြွက်သားလေးများ မာကျစ်နေသည်။ ကိုဗဒင်က လက်နှစ်ဆုပ်ညှစ်ထားသကဲ့သို့.. တင်းနေသော အရသာကိုပင်.. ခုံခုံမင်မင်ကြီး.. ခေါင်းမောလျက်.. ခဏတာမျှ ရပ်တန့်ပြီး အရသာခံစားနေလေသည်။

ထို့နောက်.. ခပ်စီးစီးလေး လိုးသွင်းလိုက် ညှစ်တစ်တစ် လေး ပြန်ထုတ်လိုက်နှင့်.. သုံးလေးကြိမ်ခန့် မသိမသာလေး လိုး ပေးနေရာမှ သင်းသင်းအောင်မှာ.. ဝေဒနာခံစားနေရဟန်မတူပဲ.. ညင်သာစွာ ဗိုက်ကလေး ရှုပ်ရှုပ်သွားပြီး.. ဆီးခုံလေး မောက်မောက်ကြွကာ.. ကော့ကော့ခံပေးနေလေသည်။ နောက်တစ်ချိ.. သင်းသင်းအောင်စောက်ပတ် ကို.. အကော့၌.. ကိုဗဒင်က ဖင်ကြီးကို နောက်သို့ ခပ်ခွာ ခွာဆုတ်ပြီး.. “ဒုတ်” ကနဲ့ ဆောင့်လိုးချလိုက်လေသည်။

“အီး.. အ.. ဦးက.. မညာဘူး.. တအားပဲ”

မခြောက်တက် သေးသော မျက်ရည်စီးကြောင်းလေး အတိုင်း မျက်ရည်ပူများက ထပ်မံစီးကျလာသည်။ သင်းသင်းအောင်စောက်ပတ်ကလေး ကို လက်နှင့် ပွတ်ရင်း ငြုပ်သီးစပ်သလို.. တရိုးရိုးနှင့် တအား အား ဖြစ်သွားသည်။ မိမိစောက်ပတ်အတွင်းသို့.. နက်ရှိုင်းစွာ စိုက်ဝင်နေသောလီးတန်ကြီးကို လက်နှင့် ထိကြည့်ကိုင်တွယ်ရသော အရသာမှာ.. မိန်းခလေးတို့၏ သီးသန့်ကိုယ်ပိုင် ခံစားမှုလေး.. ပေလားမဆိုနိုင်.. ရင်၌ကြည်နူးကျေနပ်မိကြလေသည်။

လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ်ကြားသို့ ဆေးလိပ်ညှပ်သလို ညှပ် ခါ.. စောက်ပတ်ကို ပွတ်ရင်း.. လီးတန်ကြီးကို ကိုင်စမ်းနေသော သင်းသင်းအောင်က.. ဦးမျက်နှာကို သနားစဖွယ်လေး ကြည့်၏။

“ပြည့်ကြပ်နေတာပဲ.. ဦးရယ်” “အခုရော.. နာသေးလို့ လားဟင်” “ဦး.. တအားဆောင့်တုန်းက နာတာ.. အခု.. သိပ်မနာတော့ဘူး.. အထဲမှာ.. ထောက်နေသလိုပဲကွယ်..” “ဦးကိုချစ်တယ်ဆို..” “ဘာဆိုလို့လဲ.. ဟွန့်”

“ဦးကို ချစ်ရင်.. ဦးလိုးတာကို.. အောက်ခံနိုင်အောင် ကြိုးစားပေါ့.. ချာတိတ်ရဲ့.. ဟုတ်ဖူးလား..” “ခံတာပါပဲ.. အင်း နာတာက.. မတရား.. နာတာကို”

ခလေးဆန်သော မျက်နှာ.. ခလေးဆန်သော အပြောလေး တွေကြောင့် ကိုဗဒင်က.. အသဲယားလာဟန်နှင့် သင်းသင်းအောင်ခေါင်း လေးကို.. ကိုင်ပြီး ဆံပင်လေးများ ဆွဲဖွရင်း။

“ချစ်စရာလေးကွယ်” ဟု.. အံ့ကြိတ်ပြီး ပြော၏။

သင်းသင်းအောင်ရင်၌ ကျေနပ်ခြင်း.. ချစ်ခြင်းနှင့် အတူ ညင်သာသိမ် မွေ့သော ကာမတရားနှင့် မဆိုင်သည့်.. သန့်ရှင်းဖြူစင်သော သံယောဇဉ် ချစ်စိတ်လေးကပါ လွှမ်းခြုံသွားသည်။

“ဦးကိုလဲ.. သင်းသင်းအောင် သိပ်ချစ်သွားပြီကွယ်..”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ.. ခလေးရယ်”

“ဟင့်.. အဲဒါတော့.. မပြောတက်ဘူး..”

သင်းသင်းအောင်ကဲ့သို့.. (၁၈)နှစ် အရွယ်ကောင်မလေးမဆိုထားနှင့် ကိုဗဒင်လို (၃၀) ကျော်အရွယ်ကြီးတွေပင် ဘာကြောင့် “ပိုမို ချစ်စိတ်ပွားရသနည်း” ဆိုသော မေးခွန်းကို ဖြေရအတော်ခက် သွားပါသည်။

“ဟုတ်တယ်.. ဦးရဲ့.. သင်းသင်းအောင်ကို တအားချစ်သွားပြီ သိ လား.. သင်းသင်းအောင်.. ပြစ်ပြေးရင်..”

ဦးသေမှာ. .” “အမယ်. . အမယ်. . ခွဲတက်တယ်တော့. .” “တကယ်ပြောနေတာ. .”

စကားလေးတွေ တီးတိုးတီးတိုး တဖန်ပိုးထိုးသလို. . တတွက် တွက်ပြောနေရင်း. . လီးတန်ကြီးက မာတင်းလာသည်။ ကိုဗဒင်က. . ရုတ်တရက် တစွပ်စွပ်ဖြင့်. . မြန်မြန်ကြီး လိုးလိုက် ပါတော့သည်။

“စွပ်စွပ်. . စွပ်စွပ်. . စွပ်စွပ်. . ပြီးပြစ်”

“အင့်. . အင့်. . အအား. . အင်းအင်း”

သင်းသင်းအောင်တစ်ကိုယ်လုံး. . မီးရှို့ခံရသော ပလပ်စတစ် အစတစ် စနယ်. . ကော့လန်ပုံတက်သွားကာ စောက်ပတ်ကြီးကို အားကုန် ကော့ကော့ပြီး ဆောင့်ဆောင့်တင်လျက် အရည်များကို ပြိုင်တူလို လို ပန်းထုတ်လိုက်မိကြလေသည်။

ကိုဗဒင်က သင်းသင်းအောင်အပေါ်ကို မှောက်ချလိုက်ရာ သင်းသင်းအောင် မျက်နှာလေးက ကိုဗဒင် ရင်ဘက်အောက်ရောက်သွားလေ သည်။ ကိုဗဒင်က နို့ကလေးနှစ်လုံးကို သူ့ရင်ဘက်ကြီးနှင့် ဖိဖိပွတ်ချေရင်းမှ. . ဖင်ကြီးကို ကြွလီးကို ချွတ်ပြီး. . အောက်ဖက် လျောလိုက်မှ မျက်နှာနှင့် နို့နှစ်လုံးက. . စပ်ဟပ်မိသွားကြလေ သည်။ အရပ်ပူသော. . သင်းသင်းအောင်နှင့် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ကိုဗဒင်တို့အဖို့. . နို့စို့ရင်း လိုးဘို့ဆိုသည်မှာ လုံးဝမဖြစ် နိုင်သော ပုံစံတစ်ခုဖြစ်သွားသည်။

လီးတန်ကြီးကို ချွတ်ပြီးမှ နို့ကိုစို့လို့ရလေသည်။

အရည်လေးများ စို့နေသော သင်းသင်းအောင်စောက်ဖုတ်လေးကို လက် နှင့် အသာအယာပွတ်ပေးရင်း. . နို့လေးကို ရွရွဖွဖွလေး စို့လိုက် ရင်ညွန့်နှင့် နို့သားလေးများကို လျှာနွေးနွေးကြီးဖြင့် ယက်လိုက်နှင့် ကိုဗဒင်က နောက်ထပ်တစ်ချိ. . ထပ်ဆွဲရန် ခလေးမလေး ကို. . နိုးဆွဲပေးနေမိပြန်သည်။ သင်းသင်းအောင်၏ အဝတ်မဲ့သော ခန္ဓာကိုယ်လေးက အထက်ပိုင်းထက် အောက်ပိုင်းက ပိုဖွံ့ဖြိုးနေ သည်။

အင်္ကျီလုံချည်အဝတ်အစားအပြည့်နှင့်တုန်းကထက် ဆယ် ဆမက. . အချိုးအဆစ်. . တင်ရင်ခါး. . ပီပြင်လှပမှုကို တွေ့ရ သော ကိုဗဒင်မှာ. . ဒီဟာကလေးကို အပြီးအပိုင် သိမ်း ဆည်းသိုဝှက်ထားချင်မိလေတော့သည်။

“ခလေး. . ဦးတို့. . လက်ထက်မယ်နော်. .” “အို. . အဲလို ပြောမိလို့လား. . ဟင်” “သင်းသင်းအောင်နော်. . ဦးကို မစနဲ့ဟင်း” “ဟာဟ. . သမီးနဲ့ အဖေအရွယ်ကြီးဟာကို. . လူတွေရယ်ကြမှာ ပေါ့. . လို့. .” “ဒါ. . ဒါဖြင့်. . မင်းဘာလို့ ငါ့ကိုခံနေရတာလဲဟင်” “အင်း. . ဒါက. . ဦးကိုချစ်လို့ပေါ့. .” “ဟေ့. . ငါ့စကားအတည် ပြောနေတာနော်. . နောက်တီးနောက်တောက် မပြောနဲ့”

သင်းသင်းအောင်က. . ပြောင်းပြန်သက်ပြင်းလေး ချပြီး ကိုဗဒင် ကျောပြကင်လေးကို လက်ဝါးနုနုလေးဖြင့် ပွတ်ပေးရင်း ဖုံခါသလို တစ်ချက်နှစ်ချက် ခါပေးရင်း။

“ဦးရယ်. . သမီးကိုလုပ်ရရင်. . ဦးကျေနပ်ရောပေါ့”

“သင်းသင်းအောင်”

ကိုဗဒင်က. . သင်းသင်းအောင်ပါးလေးကို သူ့ပါးနှင့် ကပ်ထား ရင်း. . တတွက်တွက် ဆက်ပြောသည်။

“ဦးရှေးအောင်. . မလုပ်ခဲ့ပါနဲ့ ခလေးရယ်. . ဦးလေ ခလေး ကိုမခွဲနိုင်တော့ဘူး. . ခလေးနဲ့ခွဲရတာနဲ့. . ဦးသေမှာ. . တကယ် သေမှာ. .”

ဦးအသံက. . နှင့်နှင့်နဲနဲရှိသည်။ တကယ်ခံစားမှုနှင့် ပြော နေမှန်းလည်း သိသာသည်။ သင်းသင်းအောင်ပါးရိုးလေးများ တင်းကနဲနေအောင် အံ့ကိုကြိတ်လိုက်သည်။

“မာလဲ. . မောင့်ကိုမခွဲနိုင်တော့ပါဘူး. . မောင်ရယ်”

သင်းသင်းအောင်အသဲထဲ အူထဲက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲပြောရင်း. . ကို ဗဒင်လီးတန်ကြီးကို. . လက်ကလေးနှင့် အုပ်နယ်ရင်း ဇိက နဲ့. . ဇိကနဲ့နေအောင် ညစ်လိုက်မိလေသည်။ တကယ်တော့ မရှက် တန်းဝန်ခံရပါမူ. . ကိုဗဒင်ကို စတွေ့တွေ့ချင်း ရုပ်ရည်သန့် ပြန်ပြီးမှုကြောင့်. . တကယ်ကို လူကြီးလူကောင်း တစ်ယောက်ပမာ လေးစားရုံမျှသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ရုပ်ရှင်မင်းသားတစ်ဦးနှင့် ဆင်တူသော ကိုဗဒင်ကို ခန့်ခန့်ချောချောဟု အသိစိတ်က အမှတ်ပေးခဲ့မိမှန်းလည်း နောင် မှ သိသည်။ အမေဆေးရုံတင်ရသည့် ကိစ္စနှင့် ပက်သတ်၍ အစစ အရာရာ လိုက်လံကူညီပေးရင်းမှ။

ဦး. . ထံမှလည်း စစ်မှန်သော စကားနှင့် မေတ္တာတရားကို ပြောဆိုချက်ပေးခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား. . ။

သင်းသင်းအောင်ကို တားကက်(ပစ်မှတ်)ထားပြီး ဦးနဲ့ ဦးမိတ်ဆွေ. . ကျောက်ပွဲစား ဦးရဲမြင့်တို့ အလောင်းအစားလုပ်ခဲ့ကြတာပါ သင်းသင်းအောင် အရွယ်ချင်းမမျှရင် ညားခွဲကြတဲ့အကြောင်း ညားကြပြန်ရင်လဲ ကောင်မလေးတွေက ပစ္စည်းဥစ္စာကိုသာ ကြည့်ပြီး ယူကြတဲ့အ ကြောင်း. . အဲဒါကို မခံချင်လို့. . သင်းသင်းအောင်လို့. . ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ရပ်တည်နေတဲ့. . မိန်းခလေးမျိုး. . ဘဝကို အမှီတိုတိုနဲ့ မောင်းတင် ပြီး လျှောက်နေတဲ့. . မိန်းကလေးမျိုးကို. . မရနိုင်ဘူးဆိုတာ ဦး နားလည်ပါပြီ။

ဒါကြောင့်. . ဦးရဲမြင့်ကို လောင်းကြေး သိန်းနှစ်ဆယ်. . ပေးလျော်ရမယ်လေ. . ဒါက. . ပြဿနာတော့မဟုတ်ပါဘူး. . သင်းသင်းအောင်. . သင်းသင်းအောင်. . သာဦးအပေါ်သံသယ ရှင်းသွားပြီး. . အခုကူ ညီတာတွေဟာ. . စေတနာအစစ်အမှန်တွေဆိုတာ. . လက်ခံရင် နားလည်ရင်. . ကျေနပ်ပါပြီ. . ရှည်လျားတဲ့. . ဦးရဲရှင်းတမ်း တွေကို သင်းသင်းအောင်နားထောင်ရင်း ဦးကိုလေးစားကြည်ညိုရာမှ. .

ဘဝကို ပေးဆပ်ရင်း. . မိမိမေတ္တာကို တုံ့ပြန်မိခြင်းသာပါ။ ပြီးတော့. . သိန်းနှစ်ဆယ်. . တောင်ပေးလျော်ရမဲ့ ဦးရဲ လောင်း ကစားပွဲမှာလဲ. . ဦးဟာအနိုင်သမားပဲ ဖြစ်စေချင်ခဲ့တယ်။ ခွေးချင်း ကိုက်ရင်တောင်မှ ကိုယ့်ခွေးနိုင်စေချင်တဲ့ “လူ” ဆိုတဲ့စိတ်ရဲ့. . အံ့အော့ဖွယ်ရာ တစ်ခုပဲ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာ။

“ဦးရဲမြင့်ကိုတော့. . ဦးမရှုံးတော့ဘူးပေါ့. . နော်” “မင်း. . ဘာဖြစ်လို့. . ဒါကြီးကို ထည့်ပြောရတာလဲ. . ” “ဦးကလဲ. . အ ကောင်းမေးတဲ့ဟာကို. . ” “စားသောက်ဆိုင်မှာ. . အလုပ်လုပ်တဲ့ သူတိုင်း. . ငွေကြေးမက်မောလိမ့်ကြမယ်လို့. . တွက်ဆထားတဲ့ သူတွေထဲမှာ. . ဒီနေ့ကစပြီး. . ဦးမပါဘူး. . အဲဒါကို မယုံသေး လို့လား. . ”

“မူတ်ပါဘူး. . ဒေါသကလဲ အရမ်းကြီး. . ”

သင်းသင်းအောင်က စကားလမ်းကြောင်းလွဲပြစ်ရင်း လက်ကလေးထဲ ဆုတ်ညှစ်ထားသော ကိုဗဒင် လီးကြီးကို တင်းတင်းကြီး ဆုတ် ပြီး ခါရမ်းပြစ်လိုက်သည်။

“ဒီကောင်မလေး. . ဒါပဲ. . ခဏခဏကိုင်နေ”

“ဘာဖြစ်လဲ. . ကိုယ့်လင်ဟာ ကိုယ်ကိုင်တာ. . ” “ဟုတ် ပါတယ်. . မောင့်မယားလေးရဲ့. . ကဲ”

“ကဲ” ဟုစကားအဆုံး၌ သင်းသင်းအောင်စောက်မွှေးနုနုလေးများကို ပါး စပ်နှင့် ဖိပြီးပွတ်ကြိတ်ခါ. . စောက်စိနေရာလေးကို မချင့်မရဲလေး နှုတ်ခမ်းချင်းတွေစုပ် သကဲ့သို့. . စုပ်ပြစ်လိုက်ရာ. . သင်းသင်းအောင်. . ကော့ကနဲ့. . ဖြစ်သွားသည်။ “မာ. . တော့ငါ့ကြီးမှာပဲနော်. . မောင်” “ဘာဖြစ်လို့ ကြီးရမှာလဲ. . ” “ကိုယ်အဖေလောက်ကြီးက ဟိုဒင်းကို စုပ်စုပ်ပေးနေတော့. . ငါ့ကြီးမလားလို့. . ” “ဒါဖြင့် လဲ. . မောင့်ကို ပြန်စုပ်လေ. . ကျေရော” “သွားပါ. . ရွံပါတယ် အခုနပဲ. . ဒီအထဲလုပ်ထားတဲ့ဟာကြီး. . အရေတွေနဲ့. . ဟွန်း”

“မလုပ်ခင်ကတော့ စုပ်ပြီးတော့” “မလုပ်ခင်က. . ဘာအ ရေမှမှ. . မထွက်သေးတာ” အော့. . မောင့်ကို ရွံတယ်ဆိုပါတော့ “မောင့်ကို ရွံတယ်ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး. . ဒါကြီးကို”

သင်းသင်းအောင်က မျက်စောင်းလေးခဲရင်း. . အံလေးကြိတ်ရင်းမှ. . ဆင်နာမောင်းကြီးကဲ့သို့. . တွဲလောင်းကျနေရင်း. . ဟိုရမ်းဒီရမ်း ဖြစ်နေသော လီးတန်ကြီးကို လက်လေးဖြင့် တိုထိပြီး တွန်းပြစ် လိုက်သည်။

ကိုဗဒင်က. . ကနွဲ့ကလျလေး မူပြနေသော ခလေး မလေးခါးကို. . ခပ်တင်းတင်းလေးကိုင်ပြီး ဆွဲမှောက်လိုက်သည်။

“အို. . ဘယ်လိုလုပ်အုံးမလို့လဲ” “ကုန်းပြီးလိုးရအောင်လေ” “အာ. . ဟင်းဟင်း. . သင်းမကုန်းချင်ဘူး ရှက်တယ်. . ” “ဘယ်သူ မှ ထိုင်ကြည့်နေတာမှ မဟုတ်တာ. . သင်းကလဲ” “မောင်ကလဲကွာ မာ စိတ်ညစ်လာပြီ. . ဟင့်ဟင့်”

သင်းသင်းအောင်ခေါင်းလေးကုတ်ပြီး. . ခေါင်းအုံးလေးကို ဘုတ်ကနဲ့ မြည်အောင် တစ်ချက်ရိုက်ပြီး. . ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့် မျက် နှာလေးဖြင့်. . လေးဘက်ကုန်းပေးသည်။ စအိုဝလေးက နီရဲကာ ရှုံ့ပွဲပွဲဖြစ်နေသည်။

ကိုဗဒင်က လေးဘက်ထောက် ဖင်ကုန်းပေးထားသော သင်းသင်းအောင်. . ဖင်ကြားပေါ်သို့ လီးအတောင့်ကြီးကို မေးတင်ပြီး. . လွှ တိုက်သည့်နှယ်. . လျောတိုက်လိုက်သည်။

သင်းသင်းအောင်က ကြက်သီးမွှေးညှင်းလေးများ ထောင်သွားသည်။

“မောင်. . မောင်လို့ဆို. . ” “ဘာလဲ. . မာရယ်” “ဟို. . ဒင်းဒင်း. . ဖင်ကိုမလုပ်နဲ့နော်” “အော်. . အင်းပါ. . ”

သင်းသင်းအောင်အသံကရှက်ရွံ့မှုနှင့် တီးတိုးလေး ပြောချင်းဖြစ်သည်။ ကိုဗဒင်က အရိန်မပျက်. . လွှတိုက်ရင်းမှ လီးတန်ထိပ်ဖူး ကို အောက်သို့လျောချလိုက်ရာ. . လီးထိပ်ကြီးက နီရဲသော်. . စအိုဝလေးကို နွေးကနဲ့. . တော့ကပ်သွားသည်။

စအိုလေး. . ရွံကနဲဖြစ်သွားခါ. . သင်းသင်းအောင်လှည့်ပြီး လက်သီး ဆုပ်လေးဖြင့် ရမ်းသမ်းထုသည်။

“အဲဒါ. . မလုပ်ပါနဲ့ဆို” “ဟတ်. . ဟက်. . မလုပ်ပါ ဘူး. . မာရဲ့. . ခရီးကြုံလို့ တထောက်နားတာလေ. . ” “သွား တောက်တီးတောက်တက်. . ဒါပဲနော်. . ဖင်ကိုလုပ်ရင်. . နောက် ဆို. . ဘယ်တော့မှ မခံဘူးမှတ်. . ” “အေးပါ. . မိန်းမရယ်. . ကဲပြန်ကုန်း. . ” “တိုးတိုးပြောစမ်းပါ. . တစ်ခန့်. . တကုန်းထဲ ကုန်းခိုင်းနေတာပဲ. . ဒီက. . အလကားနေ ဖင်လိုက်ကုန်းတဲ့ မိန်းမ. . ဖြစ်နေပြီ” “ဟာ. . ဒီကလေးမ. . ”

ကိုဗဒင်က. . သင်းသင်းအောင် နို့အုံကလေးကို ခပ်နာနာလေး ညှစ်ပြီး ဆွဲလှည့်လိုက်သည်။

“အာ. . နာတယ်. . တအားမဆွဲနဲ့”

သင်းသင်းအောင်. . အသံတုံတုံလေးနှင့်ပြောရင်း. . နေသားတကျဖြစ် စေရန်. . ထူထဲသော မွေ့ရာကြီးပေါ်၌ လေးဘက်ကလေးကုန်း ပေးလိုက်လေသည်။ အပျိုစစ်စစ်လဲဖြစ် လုပ်ဖူးကိုင်ဖူးခြင်းလဲ မရှိ သဖြင့်. . ဖင်ကုန်းဆို. . ဖင်ကိုသာ ကုန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ စောက်ပတ်ကို လိုးလို့ရအောင် မကုန်းတက်သေး. . ။

“ခါးကို ခွက်ချလိုက်. . ရှေ့လက်ကို တစ်တောင်ဆစ်နဲ့ ထောက်. . အင်း. . ဟုတ်ပီ. . ဖင်ကိုကော့ထုတ်ထား. . ဒါမှ. . စောက်ပတ်က နောက်ကိုစုထွက်လာမှာ. . ”

သင်းသင်းအောင်လည်း ယခုမှ ဖင်ကုန်းနည်းပညာအတိအကျသိရ၏။ ပြူးထွက်နေသော စောက်ပတ်ကြီးနှစ်ခြမ်းက ဖင်နှစ်ခြမ်းကြားတွင် စေ့ကပ်နေသဖြင့် ကိုဗဒင်က လက်ညှိုးနှင့်. . လက်မကို အသုံးပြုကာ အသာဖြုတ်ပြီး ကျန်လက်တစ်ဖက်နှင့် လီးကို. . ကိုင်၍ တော့လိုက်ခါ. . ရှေ့သို့စိုက်ချပြီး. . လီးကြီးကို စောက်ဖုတ်ထဲ. . နှစ်စိုက်ထိုးသွင်းလိုက်လေသည်။

“ပြတ်. . ဘွတ်. . ” “အိုအို. . အသံက အကျယ်ကြီး ကွယ်” သင်းသင်းအောင်က ညီးညူသံနှင့်အတူ. . စကားလေးကို ခပ်တိုးတိုး လေးပြောလိုက်ရင်း. . ခါးလေးခုံးထသွားသည်။ နင့်ကနဲ့ ကြပ်ကြပ် တည်းတည်းကြီး လိုးသွင်းလိုက်သော လီးတန်ကြီးက. . စောက်ပတ် နှစ်ခြမ်းကို ချိုင်ခွက်နစ်ဝင်သွားစေပြီး. . တင်းကနဲ့ ခံစားလိုက်ရ သည်။

“ပြတ်. . ဘွတ်. . ပြတ်. . ဘွတ်. . ပြတ်ဘွတ်”

“အင့်အင်း. . အင့်အင်း. . အင့်အင်း. . ”

သင်းသင်းအောင်ဆံပင်လေးတွေ ဖွာဖွာသွားအောင် ခပ်ဆက်ဆက်လေး ဆောင့်နေမှုကြောင့် နို့ကြီးနှစ်လုံးမှာ. . ဘောင်ဘင်ခပ်ခါ သွက် သွက်ခါနေလေတော့သည်။

“အား. . အား. . ကျွတ်. . ကျွတ်. . အင်း. . ဟင်း”

သင်းသင်းအောင်က ဖြူဖွေးသန့်စင်နေသော တင်ပါးကြီးကို လက်က လေး တစ်ဖက်နှင့် မကြာခဏပွတ်လိုက်လက်ပြန်ထောက်လိုက်. . တစ်ခါပြန်ပွတ်လိုက်။

“ဘယ်လိုနေလဲ. . ဟင်. . သင်း”

“ကောင်းတယ်. . မောင်ရယ်. . ရှိုး. . အား. . အီး. . အ”

သင်းသင်းအောင်ဆံပင်လေးများ ခါတင်လိုက်. . တင်ပါးကို လက်ပြန် လေး ထုတ်ခါ ပွတ်လိုက်. . မျက်စေ့အစုံကို တင်းနေအောင် မှိတ် ထားရင်း. . နှုတ်ခမ်းလေးများကို လျှာလေးနှင့် မကြာခဏ. . ယက်နေရှာလေသည်။

ကြီးမားသော သင်းသင်းအောင်၏ ဖင်ကြီးအစုံကို ကိုဗဒင်၏ လီးမွှေးအုံကြီးနှင့် “ပြီ” ကနဲ့. . ပွတ်ကြိတ်သံမှန်မှန်ကြီး ထွက်ပေါ် နေသည်။ ငွေးစိကြီးက သင်းသင်းအောင်၏. . စောက်ပတ်ကိုလွဲကာ. . လွဲ ကာ. . ဖက်ကနဲ့. . ဖက်ကနဲ့. . တစ်ခါတစ်ရံ. . ဖျောက်ကနဲ့ မြည်သည်အထိ. . ခပ်ပြင်းပြင်းရိုက်မိနေလေရာ. . အို. . အတွေ့ အထိစုံလင်မှုက ရာဂမီးညွှန်များကို ကောင်းကင်ယံသို့ တရှိန်ထိုး ထိုးတက်စေခဲ့လေသည်။

စပြီးတာလွတ်ကတည်းက. . ခပ်သွက်သွက်လေး တက် သုတ်ရိုက်ကာ. . ဆောင့်နေမှုကြောင့် မကြာလှသော ကာလလေး မှာပင်. . နှစ်ယောက်စလုံး သုတ်ရေများ ပန်းထွက်ကုန်ကြလေ သည်။

ကိုဗဒင်က. . သင်းသင်းအောင်ကိုလှဲချလိုက်ပြီး ကုတင်ပေါ်သို့ နှစ်ယောက်သား. . မြွေနှစ်ကောင် လိမ်နေသလို. . အထက်ရောက် လိုက်. . အောက်ရောက်လိုက်ဖြင့်. . တစ်ယောက်တစ်လှည့် စီမိုး ကာ. . လူးလိမ့်ပြစ်လိုက်မိကြလေသည်။ အော်. . ကာမရာဂ စိတ်စွမ်းအင်ကြီးကား. . ကြောက်မက်ဖွယ်. . ထက်မျက်ပါဘိခြင်း။

“ဟယ်. . ဦး. . လာတယ်”

သင်းသင်းအောင်လေးလေးနွယ်. . အိမ်တံစက်မြိတ်ကို ဆွဲကိုင်ပြီးမှ. . အိမ်ရှေ့သို့ပြေးထွက်လာသည်။ ကိုဗဒင်က စပရင်တာ. . ကားလေးထဲမှ. . ထွက်လိုက်ပြီး စားစရာနှင့် ကစားစရာ မှုံ့ပဲသွား ရေစာ. . အထည်စုံလင်စွာ. . ပွေ့ပိုက်လိုက်ပြီးသင်းသင်းအောင်ကို ပေးလိုက် လေသည်။

“အန်တီဌေးဘယ်လိုနေသေးလဲ. . မာ” “နေကောင်းနေပါပြီ မနေ့ကတောင်. . မေးနေသေးတယ်. . ” “သမက်ကို. . လွမ်းတယ် ထင်ပါရဲ့. . ” “ဟိတ်. . တိုးတိုး. . ခလေးလဲမဟုတ်ဘဲနဲ့”

သင်းသင်းအောင်က. . ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးလေး ဆူပြစ်လိုက်ရင်း အိမ် လေးထဲ ပြန်ဝင်သည်။ ဦးဗဒင်က ပုဆိုးကိုမပြီး. . ရွံ့ဉ် တွေ့ရှောင်ပြီး လိုက်ဝင်ရသည်။ အိမ်ထဲ၌. . သင်းသင်းအောင်အမေမှာ. . ဆေးရုံမှ ဆင်းလာပြီမို့. . ကျန်းမာရွှင်လန်းနေသည်။

“လာကွယ်. . မောင်ဗဒင်. . သမီးကတော့ လာမယ် ပြောသား. . ဘယ်နေ့မှန်းမသိလို့” “သူ့မေတာပါ အန်တီဌေးရဲ့. . ကျနော်အသေအချာပြောထားတာပါ” “ဟင်. . ဦးကလဲ မပြောဘဲ နဲ့. . ” “ဦးအိမ်က ပြန်တဲ့. . ည. . အဲ” “အော်. . ဟုတ်သား သမီးမေတာ. . မေမေရေ. . အလုပ်ကပြန်ပြီး. . ဦးကသူတိုက် ကို ခဏပြန်သေးတာ ပြီးမှ သမီးကိုလိုက်ပို့တာ. . အင်း. . ဟုတ်

တာပေါ့. . ဟာဟ. . အဲဒါကို မေ့တယ်”

သင်းသင်းအောင်က အင်မတန်လည်သည်. . ကိုဗဒင်စကားမှား သွားသည်ကို. . ကမမ်းကတမ်း စကားပါလိုက်လေသည်။ ပြီးမှ အမေအလစ်တွင် ကိုဗဒင်ကို လက်သီးလေးထောင်ပြလိုက် သည်။ ကိုဗဒင်က. . တောင်းပန်သလို ပြုံးပြီး အမေအတွက် မွဲများ ထုတ်ပေးလိုက်လေသည်။

“အမေလဲလေ. . ငယ်ရာကကြီးလာတာဆိုတော့. . အင်း သိတော့လည်း သိနေသလိုပဲ. . ဒါပေမဲ့. . သည်အရွယ်နှင့် သည် အရွယ် မဟုတ်နိုင်ဘူး. . ရယ်လို့လဲကိုယ်ဟာကိုယ် အဆိုတင်. . ကိုယ်ဟာကိုယ်. . ကန့်ကွက်၏။”

“သင်းသင်းရေ. . ဟေ့. . သင်းသင်း. . ခွေးကြည့်အုံးဟ” “မိချို ဘယ်သူလဲ. . သွားကြည့်စမ်း. . ” “အောင်လင်းဦးနဲ့တူတယ်. . သမီး ရဲ့”

အမေက. . ကိုဗဒင် စက္ကူပတ်လေးခွာပေးသော သိုး သားညှပ်ပေါင်မုံလေးကို ဝါးလိုက်ရင်း အာလုပ်သံလေးနှင့် ခပ်တိုး တိုးပြောသည်။

“အောင်အောင်လား. . လာလေ. . ဒီမှာဧည့်သည် ရောက် နေလို့. . ဟ” အောင်အောင်က သင်းသင်းအောင်၏ ငယ်ရည်းစားကျောင်းနေဘက် သို့သော်လည်း. . သည်ဘက်ကာလတွင် အောင်အောင် ၏ အရည်အ သွေးတို့က. . သင်းသင်းအောင်ဘဝ ရုန်းကန်ရေးတွင် အရေးမပါ. . အရေးမ ပါသည့်အပြင်. . တစ်ခါတစ်ခါ ငွေလာချေးသေးသည်။ ကြာတော့ လည်း. . သင်းသင်းအောင်. . ရည်းစားဆိုသော သံယောဇဉ်လေးကြောင့်သာ အားနာပါးနာ ဆက်ဆံခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ အောင်အောင်လက်ထဲ၌ ဒါန့် ချိုင့်လေးတစ်လုံးပါလာသည်။

“ဖွားလေးသောက်ဘို့. . မြူစွမ်း. . မြူ”

ကျော်ထွန်းမျက်လုံးက. . အမေရှေ့တွင် အပုံလိုက်ကြီး စုပုံချထားသော. . နိုင်ငံခြားဖြစ် မွဲဘူးတွေဆီရောက်သွားကာ စကား က တိုးလို့တန်းလန်းရပ်သွားသည်။ တစ်ယောက်တည်း သူမျက်လုံး တို့က. . ကိုသက်နောက်ထံ. . မလိုလားစွာ ကျရောက်၏။ သည်. . လူချော. . လူဖျောင့်ကြီးနှင့် သင်းသင်းအောင်ဘယ်အခြေအနေထဲ ရောက်နေ ပြီလဲ ဆိုသော အတွေးက ဒိုင်း. . ကနဲ့ ဝင်လာသည်။

“ထိုင်လေဟာ. . နင်ကလဲ. . မတ်တက်ကြီး. . ”

သင်းသင်းအောင်က. . မနေသာပဲ. . ဝင်ပြောလိုက်သောလဲ. . မထိုင် ပဲချက်ချင်းပြန်လေကောင်းလေးဟု တွေးမိသည်။ မိတ်ဆက်ခြင်းအမှု ကတော့. . သင်းသင်းအောင်တို့အသိုင်းအဝိုင်းမှာ အလေ့အထမရှိပါ။ စကား ပြောကြရင်း. . သိလျင်. . သိ. . မသိလျင်. . ဧည့်သည်အပြန် မှာ ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာ. . ပြောမိခြင်းပဲ ရှိသည်။

“ဒါ. . ထားခဲ့မယ်. . မနက်ကျမှ ဂျိုင့်လာယူမယ်. . ”

ဘယ်သူ့ကိုမှ နှုတ်မဆက်ဘဲ. . ခွေးခုံတက်မှ လှည့်ပြန်၏။ ခြံတွင် ဝင်းဝင်းလက်လက်. . ရပ်ထားသော စပရင်တာကားရှေ့ ဘီးကို. . ခုံးကနဲ့. . တစ်ချက်ဆောင့်ကန်သွားသည်ကို. . သင်းသင်းအောင် မြင်၏။

“ဦး. . ထမင်းစားပြီးမှ ပြန်နော်. . ”

“နောက်မှ. . အေးအေး. . ဆေးဆေးစားမယ်. . သင်းသင်းအောင် ဒီနေ့အလုပ်ကိစ္စလေးတွေရှိသေးတယ်. . ” “လုပ်ပြီ. . ” ပါးလေးဖောင်းပြီး နှုတ်ခမ်းစုပြစ်လိုက်ပြီး မျက်စောင်းလေး ထိုးလိုက်မိလေသည်။ သင်းသင်းအောင်. . ဘာတစ်ခုမှ ပြင်ဆင်ထားခြင်းမရှိ သေးပါချေ။

“မမ. . ဒါက. . ဘယ်လိုလုပ်မလဲ. . ဟင်” “ပြစမ်း. . အင်. . မသိဘူး. . ဦးလုပ်ပါအုံး”

အငယ်ကောင်က. . ဓါတ်ခဲနှင့် မောင်းနှင်သော ကားလေး ကိုလာပြသမို့. . ဦးဆီလှည့်ထိုးလိုက်ရသည်။ ကိုဗဒင်က. . ခလေးကို. . ဓါတ်ခဲအဖွင့်အပိတ်ခလုတ်လေးတွေပြပြီး. . အသံ မြည်ကာ. . မောင်းနှင်သည့်အထိ လုပ်ပြသည်။

“ဈေးကြီးတာတွေဝယ်ဝယ်မလာပါနဲ့ ဦးရယ်”

သင်းသင်းအောင်က. . အမေမကြားအောင်. . ခပ်တိုးတိုးပြောသည်။ ကိုဗဒင်က. . ဟိုဘက်လှည့်ကာ. . မွဲစား ခပ်တိုးတိုး ပြောသည်။ ကိုဗဒင်က. . ဟိုဘက်လှည့်ကာ. . မွဲစားနေ သော အမေ့ကို. . တစ်ချက်ကြည့်ပြီး. . “ကိုယ့်ယောက်ဖလေး အတွက်လေ” ဟုဆို၏။

“ကြည့်. . အမေကြားသွားအုံးမယ်” သင်းသင်းအောင်က သူပုခုံးကြီး ကိုဆက်ကနဲ့. . အလစ်တွင်ထုသည်။

“မနက်ဖန်ညှ. . ဘယ်နှယ့်လဲ. . ဟင်” “ဟေ့အေး. . ကွာ ဆက်တိုက်ကြီး. . မကောင်းဘူး. . ” “ဒါဖြင့် ဘယ်နေ့လာမလဲ ပြောလေ. . ” “အင်း. . ဒီနေ့ဆယ်ရက်. . ဆိုတော့. . ဆယ်နှစ် ရက်နေ့” “ဆယ်နှစ်ရက်နေ့နော်. . သေချာလား” “အတိအကျပဲ ဟင်းဟင်း”

ကိုဗဒင်က. . သင်းသင်းအောင်ထံမှ ကတိရပြီးသည်နှင့် အမေ့ ကိုရောခလေးတွေကိုပါ နှုတ်ဆက်ခါ. . ပြန်သည်။ ကားလေးက “သတိကားနောက်ဆုတ်မယ်” ဟုထပ်ခါထပ်ခါအော်ရင်း. . လမ်း ထိပ်သို့ ရောက်သွားလေသည်။

လာမည့်ဆယ်နှစ်ရက်. . အင်း. . အဟင်း. . ပွဲကောင်း အုံးမယ်. . ဟုတွေးကာ ပီတိဖြစ်သည်။ ဦးရဲမြင့်ကတော့ ကိုဗဒင်ကို လက်ဖျားခါ၏။ “ကျုပ်. . တကယ်မထင်ဘူးဗျာ. . ကလေးမလေးက. . တကယ့်ကိုမိကောင်းဖခင်သားသမီးလေးဗျ. . ဟဲဟဲ. . ခင်ဗျားကံကောင်းပြီ ကျုပ်ကံဆိုးသွားတာပေါ့လေ. . ရော့ ရေတွက်ကြည့်အုံး. . သိန်းနှစ်ဆယ်. . အတိ”

“ယုံပြီးသားပါဗျာ. . ရေစရာမလိုပါဘူး. . လုပ်ငန်းကြီး တွေ လုပ်နေကြတဲ့သူချည်းပဲဟာ”

ထိုသိန်းနှစ်ဆယ်ကို. . သင်းသင်းအောင်အမည်နှင့်ပင် ဘဏ်စာရင်းဖွင့် ပေးထားလိုက်သည်။ စင်စစ်သည် ငွေကသင်းသင်းအောင်ငွေပဲလေ. . ကား လေးကို ခြံတွင်းသို့ ကွေ့ဝင်လိုက်သည်။

မျက်လုံးအစုံသည်. . ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားသည်။ အစွယ် ငေါ့ငေါ့နှင့် ဘီလူးတစ်ကောင်ကို တွေ့လျင်ပင်ကိုဗဒင် ဤမျှ လောက်ထိ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်မည်မဟုတ်. . ။

“ဗဒင်. . ဘယ်သွားတာလဲ. . မီးမီးရောက်နေတာ တစ်နာရီလောက်ရှိပြီ. . ဦးမာဒင်ပြောတော့. . အလုပ်တိုက်ဆို” “ဟုတ်တယ်. . နန္ဒာ. . အိမ်ထဲဝင်လေ”

စုနန္ဒာဆိုသည်က. . ကိုဗဒင်၏ ကွယ်လွန်သူ ဇနီး မြတ်ဆုမွန်၏ မယားပါ. . သမီးဖြစ်သည်။ ဖြူသွယ်မြင့်မားသော အရပ်အမောင်းနှင့် ကျောရှင်းသော ပေါင်တန်ကြီးတွေက. . ထင် ရှားသော နန္ဒာအလှတွေဖြစ်သည်။ စုနန္ဒာ (၉)နှစ်. . သမီးလောက် ကတည်းက မြတ်ဆုမွန်နှင့် လက်ထက်ခဲ့သည်မို့. . သမီးအရင်း လိုပင် တွယ်တာခဲ့ရသည်။ မြတ်ဆုမွန်. . မရှိတော့. . စုနန္ဒာ ကို အဆောင်မှာပို့ထားခဲ့ရသည်။

စုနန္ဒာ(မီးမီး) အနေနှင့်လည်း. . ဖခင်အရင်းမဟုတ်. . သည့်တိုင်. . မိမိအပေါ်သားသမီးအရင်းပမာ. . ပြုစုစောင့်ရှောက် ခဲ့သော ကိုဗဒင်ကို တွယ်တာခဲ့ပြန်သည်။ ငယ်စဉ်ကတည်း က ဗဒင်ကို ချစ်ခဲ့ရသည်။ ဖအေလို. . ဦးလေးလို. . ပထွေး ဟုပင် လူသိမခံပဲ. . မီးမီး သံယောဇဉ်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကိုဗဒင်ကလည်း. . ဖခင်တစ်ယောက်၏ ဝတ္တရားမပျက်ခဲ့။

“ဗဒင်. . ကလဲ မိုးကုတ်ကကားလေး ပြန်ယူပေးပါဆို” “ဘယ်ကားလဲ. . နန္ဒာရဲ့. . အော်. . ဟွန်ဒါလေးလား မသိဘူး လေ. . မိုးကုတ်လာရင်. . စီးဘို့ထားခဲ့တယ်မှတ်တာ. . ဝိုဒေါင် ထဲမှာ ဒီအတိုင်းပါပဲ. . နန္ဒာထားခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ”

“အင်း. . မီးမီးက. . ဟွန်ဒါလေးကို ချစ်တာ”

“အေးပါ. . ဒါဆို. . မနက်ဖန်. . ဦးမာဒင်ကို ယူခိုင်း လိုက်မယ်”

အော်. . မိုးကုတ်နှင့် ရန်ကုန်ကိုများ. . ဆူးလေနှင့် သမိုင်း လမ်းဆံလောက်အောင်းမေ့နေကြသလား မသိချေ။ မီးမီးက. . ခုမှ ဆိုးသည်တော့ မဟုတ်။

ကိုးနှစ်ဆယ်နှစ်သမီးလောက်တည်းက. . ကိုဗဒင်ကို ဒုက္ခပေးခဲ့သူလေ ဖြစ်သည်။ ကိုဗဒင်နှင့် မြတ်ဆုမွန်လက် ထက်တော့ ကိုဗဒင်အသက်က (၂၀)ဝန်းကျင်ပဲ ရှိသေးသည်။ ဆုမွန်က. . အစိပ်ကျော်နေပြီ။

ထို့ကြောင့်လဲ. . မြတ်ဆုက “မောင့်” ကိုအရာရာအလို လိုက်သည်။ သမီးလေးကို မောင်ကသမီးအရင်းနယ်ချစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ မြတ်ဆု. . ကျေနပ်ဝမ်းသာခဲ့ရသည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရုပ်ရည်ရူပကာ ပြောစရာမရှိသော မြတ်ဆုမွန်ကဲ့သို့. . ကျောက် သူဌေးသမီးကို လိုချင်သူတွေ ဝိုင်းအုံနေခဲ့သည်။ သည်အထဲကမှ ရိုးသားကြိုးစားသော ကိုဗဒင်ကို မြတ်ဆုမွန်က. . အောက် ဆုံးမှ. . ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဗဒင်က. . စွန့်စွန့်စားစား တောထဲမှာနေ. . တောထဲမှာပင် စားပြီး. . မြူးဆေးသည့်အလုပ်ကို လုပ်သည်။

ဗဒင်ကသတိမထားမ။ မြူးမြေများကို တကြိမ်ပြီး တကြိမ်ဆေးနေရင်းက. . “ဟာ” ဟု အလန့်တကြားအော်လိုက် ရင်း. . မြူးပုံထဲမှ ဂေါ်လီလုံးခန့် နီရဲသော ကျောက်ကြီးတစ်လုံး ကို ကောက်ယူလိုက်သည်။ မြတ်ဆု. . အပြေးအလွှားလေး. . အနီးကပ်ကြည့်မိသည်။ ကျောက်တွေနှင့် မွေးကတည်းက. . အနီး ကပ်စွာ ကြီးပြင်းလာရသော မြတ်ဆုက. . မြင်ရုံဖြင့် အရည်ကောင်း သော ကျောက်ဟု သိုလိုက်ရသည်။

“အောင်ပြီ. . ကျောက်အောင်ပြီ. . မမရဲ့” ဟု ဗဒင်ကအားရပါးရကြီးပြောကာ. . ရေအိုင်လေးထဲမှ ပြေး တက်လာပြီး. . ပတ္တမြားရဲရဲကြီးကို နေရောင်တွင် ထောင်ကြည့် လိုက်သည်။ မြတ်ဆုမွန်က သူ့အနားရောက်လာသဖြင့်

“ရော့. . မမ. . ဒါဦးလေးကို ပေးလိုက်” ဟုဆိုကာ ပီတိ အဟုန်ဖြင့် မြူးတူးစွာ မြတ်ဆုမွန်လက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ပတ္တမြားကို ထည့်ပေးနေသည်။ မြတ်ဆု၏ ဖြူလှသန့်စင်သော လက်ကလေးများ. . ရွံ့ရေများဖြင့် ပေကျံကုန်သည်။

မြတ်ဆု. . ကျောက်ကိုကိုင်ရင်း ဗဒင်ကို စိုက်ကြည့် နေမိကာ. . ရင်တွေက တဒိန်းဒိန်း ခဲ့နေလေသည်။ ဗဒင် က. . ဆင်နွာမောင်းကဲ့သို့ တယမ်းယမ်းလှုပ်ခါနေသော သူ့လိင် တန်ကြီးကို သတိမရ. . မမမြတ်ဆုကိုသာ ပြူးနွေးနွေးကြီးနှင့် စိုက်ကြည့်ရင်း

လက်နှစ်ဖက်မှ ရွံ့များကို တပြစ်ပြစ်ပွတ်ချေနေ၏။

“ဒါ. . ကျနော်. . ပထမဆုံးရတဲ့. . ကျောက်ပဲ. . မမ ကျနော်တစ်ခါမှ. . အဲသလောက်ကြီးကြီးမရဘူးဘူး. . ”

သူ့အသံတွေတုံ့နေသည်။ ပီတိကြောင့်မျက်ဝန်းတွေက တဖျပ်ဖျပ်. . လက်တောက်နေသည်။ မြတ်ဆုက. . ကျောက်ကြီးကို. . လက်ကိုင်ပုဝါနှင့် ထုတ်ရင်း။

“ဖေဖေမှ. . မသိတာ. . ကိုယ့်ဖါသာကိုယ်သိမ်းထားရင် လဲရတာပဲမို့လား. . မြတ်ဆု. . ပြန်မပြောပါဘူး. . သူတို့က အပင် ပမ်းအဆင်းရဲခဲပြီး အနှစ်နှစ်အလလတူးနေရတာလို့. . တိုက်တိုက် ဆိုင်လို့ပေးတာမဟုတ်ပါဘူး. . ကျနော်ဖါသာတူးရင်း တွေ့ရင်လဲ လာပေးမှာပါ. . ကျနော်က. . ဦးလေးရဲ့ အလုပ်သမားပဲ. . မမရဲ့။

တကယ့်ကို စိတ်ရင်းစိတ်ထားမှန်မှန်နှင့် ပြောနေမှန်းမြတ် ဆု. . သတိထားမိသည်။ မြတ်ဆုကိုယ်တိုင်ပင် ဒူးတွေကွေးညွတ်လာအောင်. . စိတ်တွေက လှုပ်ရှားနေသည်။ မြတ်ဆု. . အနောက် သို့ မကြည့်ပဲလှည့်လိုက်စဉ်. . မတ်စောက်သော တောင်ကမ္ဘားသို့ခြေချော်သွားကာ. . ပြိုဆင်းသွားလေသည်။

ပြုံးနေသော ဗဒင်ချက်ခြင်း မြတ်ဆုကို ဆွဲပွေ့လိုက် ပြီး ကိုယ်ကိုလှန်ချလိုက်ရာ. . နှစ်ယောက်သားလုံးထွေးလျက် မြေပြင်ပေါ်သို့ ထပ်လျက်သားကျသည်။ မြတ်ဆုက သူ့အပေါ်မှ ခွလျက်သား. . သူ့ဟာကြီးက မြတ်ဆုပေါင်ကြားမှာ လူးနေသည်။

မြတ်ဆု. . မျက်ရည်တွေဝဲအောင် ကြောက်သွားမိကာ သူ့ကိုတင်းတင်းကြီး ဖက်ထားမိခဲ့သည်။ နှစ်ယောက်သား တဒိတ်ဒိတ်နှင့် ရင်ခုံသံတွေက ကြားကြရသည်။ မာတင်းသွားသော လိင် တန်ကြီးက. . မြတ်ဆုကို ခြိမ်းခြောက်စပြုသည်။ မြတ်ဆု၏ ဖြူနု သော မျက်နှာလေးက ရဲရဲနီသွားကာ အတင်းရုန်းထသည်။ သူ့ပု ဆိုးက. . ကျောက်ဂူဝှို. . ဆူးခြံပေါ်မှာ ရှိနေသည်မို့ ရုတ်တရက် ပုဆိုးဝတ်ဘို့မလွယ်. . ။

အထိအတွေ့ကြောင့် အရပ်ဆိုးစွာ တောင်နေသော လီး တန်ကြီးက ဘောင်းဘီဖြူပါးပါးလေး အောက်မှ ငေါထွက်လာသည်။ သူ့ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ. . မြေကြီးပေါ်၌ ပက်လက်. . မြတ်ဆုက ရှက်ရှက်နှင့် မျက်နှာလွဲကာ. . သူ့ပုဆိုးကို ယူပေးရသည်။

“ကန်တော့ဗျာ. . ကန်တော့. . ကျနော်. . စိုးရိမ်ပြီးဆွဲ လိုက်တာ. . ” “ဟုတ်. . ဟုတ်ပါတယ်. . သူမဆွဲရင်. . မြတ်ဆု ကျသွားမှာ”

မြတ်ဆုကလဲ. . အသံတုံ့တုံ့ရီရီလေးနှင့် ခေါင်းလေးငုံ့ကာ ဗလုံးဗထွေးလေး ပြောလိုက်ရသည်။ ထိုစဉ် ဖေဖေပြန်လာသည်။ ဦးစိုင်းလုံး. . ကျောက်မအောင်ပဲနှင့် ထွေအောင်းနေသည်မှာ ကြာ ပြီမို့. . စရိတ်တွေကသာ ကုန်ကျလျက် အဆင်မပြေဖြစ်နေသော အချိန်လည်း ဖြစ်သည်။

“ဒါ. . သူ. . ရတဲ့. . ကျောက်. . ဖေဖေ”

“ဟာ. . ” ဦးစိုးလုံး. . လက်ကိုင်ပုဝါလေးထဲမှ ရဲရဲနီသော ကျောက်ကိုကြည့်ရင်း အံ့အော့စွာအော်သည်။

“မောင်ဗဒင်. . မင်း. . မင်း”

ဦးစိုင်းလုံး ဝမ်းသာလုံးဆိုကာ. . ဗဒင်ပခုံးကို တအားလှုပ်ရမ်းရင်း ဆွဲဖတ်လိုက်ပြန်သည်။ မြတ်ဆုက တစ်စုံတစ် ရာကို သတိရပြီး. . ကြိပ်ပြုံးလေးပြုံးလိုက်မိသည်။ သည့်နောက် တော့. . ဗဒင်ပြုံးဆေးရာမှ မနေရတော့ဘဲ မြတ်ဆုတို့အိမ် မှာပင်. . အရောင်းအဝယ်နှင့် အကဲဖြတ်လုပ်ငန်းများကို ဦးစိုင်း လုံးနှင့် လိုက်လုပ်ရသည်။ ကြာတော့လဲ. . ပုဆိုးမလေးမြတ်ဆုနှင့် လက်ထပ်ဖြစ်ခဲ့ကြလေသည်။

“မောင့်ကို. . မြတ်ဆု. . မြင်ကတည်းက ချစ်မိတာ”

“အလကား. . စုတ်ပြတ်ပေရေနေတဲ့ ကောင်ကိုများ” “အင်းအဲဒီတုန်းက. . ဒါကြီးက. . ဆင်နှုမောင်းကြီးလိုပဲလေ”

“ဟားဟား. . ဟားဟား. . ဟုတ်တယ်. . မောင်ဝမ်းသာပြီး မေ့ နေတာ. . ပုဆိုးမဝတ်ခဲ့ဘူး. . မြတ်ဆုစိတ်တွေ လှုပ်ရှားတယ်ပေါ့”

“အင်းပေါ့. . သူ့ဟာကြီးက. . မြတ်ကို. . ဟိုဒင်း”

“ခဲချင်စိတ်တွေပေါ်လာအောင်. . ဆွဲပေးတာပေါ့လေ. . ”

“သွား. . အဲလောက်အောက်တန်းမကျဘူး သိလား” ရင်ခုံ မိတာကိုပြောတာ. . ဘာမှန်းလဲမသိဘူး. . ”

မြတ်ဆုမျက်နှာလေးနှင့်ဆီရောင်ရဲရဲနီသည်။ ဗဒင် က မွှေးသင်းချိုမြသော. . မြတ်၏ နှုတ်ခမ်းလေးကို မိန့်မှူးနှင့် ကြာရှည်စွာ စုပ်ယူနမ်းရှိုက်ပြီးမှ. . မြတ်ဆုမှန်၏ ထမီလေးကို အောက်မှ စောက်ဖုတ်ကြီးကို လက်နှင့် ပွတ်ပေးနေသည်။

မြတ်ဆုပေါင်လေးနှစ်ဖက်ကားထားကာ. . မောင့်ပခုံးပေါ် မေးတင်ပြီး မှိန်းနေစဉ်။

“မေမေ. . မေမေ. . ”

အကူသိုလ်မလေး. . နန္ဒာ. . ပြေးဝင်လာသဖြင့် လူချင်း ခွာလိုက်ရသည်။

“မေမေ. . ဒီဦးဦးက ဘာလို့မေမေ့ကို နှုတ်ခမ်းစုပ်တာလဲ” “ချစ်လို့ပေါ့ သမီးရဲ့. . ဒါ. . သမီးဖေဖေဖြစ်သွားပြီလေ. . ”

“အင်းဟုတ်ပဲနဲ့. .”

စတုရန်းတော့. . နန္ဒာ. . ဗဒင်ကို လက်မခံခဲ့ပေ။ ဗဒင်က. . ခလေးကို အလိုက်အတိုက်. . ပူးပေါင်းပြီး ခလေး စိတ်ချမ်းသာအောင် ထားခဲ့ရာမှ. . အဆင်ပြေခဲ့သည်။

“မောင်. . စိတ်ပျက်သွားလားဟင်. . သမီးကြောင့်လေ” “အင်း. . သမီးကို မောင်ချစ်တယ်. . မြတ်ရယ်. . ခလေးဘဝ ကို အားမငယ်စေချင်ဘူး. . လေ. . မောင်သီးခံနိုင်ပါတယ်. .”

မြတ်. . မျက်ရည်လည်အောင်. . ဝမ်းသာခဲ့ရသည်။ သဘောကောင်းရိုးစင်းသော မောင်နှင့် တိုးအပျိုစင်ဘဝကတည်းက တွေ့ခဲ့ကြလျှင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲဟုလည်း မကြာခဏ ပြောရှာသည်။

မောင်ကလဲ. . မြတ်ကို. . ချစ်လိုက်တာမှ တုံ့နေမိသည်။ မြတ်စောက်ဖုတ်ကြီးက. . အပြားကြီးပြီး ဗျက်ကျယ်သည် အစိကြီး က စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းအပြင်သို့ လက်သန်းထိပ်ဖျားခန့်ကို. . ပြူး ထွက်နေသည် ဆွဲငင်အားကောင်းသည်။ အထူးသဖြင့် မြတ်အပေါ်မှ လိုးရာတွင် ကျွမ်းကျင်လှသည်။ လီးတန်ကြီးကို သူပဲစောက်ပတ် အတွင်းသို့ ကိုင်သွင်းကာ. . ခါးလေးကို ရှေ့နောက်နွဲ့ယိမ်းကစား ရာ၌. . ယောကျ်ားဖြစ်သူ. . သုံးလေးချိပြီးသည်အထိ လိုးနိုင်စွမ်း ရှိသူလေး ဖြစ်သည်။

မြတ်သည်. . ဗဒင်အတွက် အဖိုးမဖြတ်နိုင်သော မယားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

“မောင်. . မောလား. . နားလေ. . မြတ်အပေါ်က တစ်လှည့်လုပ်ပေးမယ်”

ထိုစကားလုံးလေးတွေက. . ဗဒင်နားထဲသို့ ပျံ့ပဲနေ တက်သေးသည်။ ခက်သည်က. . နန္ဒာလေးပဲဖြစ်သည်။ ဗဒင်နှင့် မြတ်ဆုတို့ ကုတင်ပေါ်ရောက်သည်နှင့်. . နန္ဒာကချောင်း ကြည့်တော့သည်။

ကြီးမားသော ဗဒင်၏ လီးကြီးကို စုနန္ဒာက ငယ်စဉ်က တည်းက တွေ့ဖူးနေခဲ့သည်။ မေမေစောက်ဖုတ်ကြီးအတွင်းသို့ စိုက်စိုက်နှစ်ဝင်သွားသော ဗဒင်လီးကြီးမှာ. . စုနန္ဒာ. . အပျို ဖြစ်သည်အထိ မေ့ဖျောက်မရခဲ့သေး. . ခလေးဘဝက မြင်ကွင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ မြတ်ဆုက. . ဗဒင်ကို မကြာခဏပုလွေမှုတ် ပေးတက်သလို. . ဗဒင်ကလည်း မြတ်ဆုကို ဘာဂျာမှုတ် ပေးတက်သဖြင့်. . ငယ်ပေါင်းတွေနှယ် အချစ်က. . ပြင်းထန် ကြသည်။

တစ်နေ့. . ဗဒင်က စားပွဲတွင်ထိုင်ကာ. . ပုဆိုးကို လှန်ပေးထားပြီး. . မြတ်ဆုက. . ကြီးမားစွာသော လီးချောင်းကြီး ကို ပါးစပ်အတွင်း၌ညှို့ပြီး စုပ်ပေးနေသည်ကို စုနန္ဒာက တံခါးအ ကွယ်လေးမှ ချောင်းကြည့်နေသည်။

လီးဒစ်ကြီးထဲသို့ အမေဖြစ်သူက လျှာဖျားလေးဖြင့် ထိုးကာ ကလိပေးနေစဉ်. . စုနန္ဒာက တံတွေးမြိုချနေရသည်။ လီးကြီးက. . အလုံး အထည်ကြွားဝရကား. . မြတ်ဆုပါးစပ်လေးထဲ ငှက်ပျောသီး စားသလို. . ဖောင်းပြည့်နေသည်။

လီးအပေါ်ယံအရေခွံကို ဖြကာ နီရဲသော ဒစ်ကိုအရသာ ခံပြီး တပြတ်ပြတ်စုပ်ပေးနေပြန်ရာ. . ကြည့်နေသော စုနန္ဒာမှာ သွားရေများ. . ကျလာရသည်။

စုနန္ဒာ. . အပျိုအရွယ်သို့ရောက်ပြီး ဆယ်တန်းအောင်သော နှစ်မှာပင်. . အမေကွယ်လွန်ခဲ့တော့သည်။ ဖိုးဖိုးစိုင်းလုံက. . မေ မေနှင့် ဗဒင်ညားပြီးတစ်နှစ်လောက်တကည်းက. . ကွယ်လွန် ခဲ့သည်။ မြတ်ဆုမွန်က ဦးစိုင်း၏ တစ်ဦးတည်းသော သမီးမို့. . ဗဒင်အဘို့ဘာပြဿနာမှ ကြားမဝင်ခဲ့။ မြတ်ဆုမွန်ကွယ်လွန် ခဲ့ရသည်ကလည်း ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းမှုကြောင့် ဖြစ်ရာ. . ဗဒင်ယူကြီးမရ ခံစားရသည်။ သည်နောက်တော့. . စုနန္ဒာလေး ကို. . ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ပို့ပြီး. . အပြင်ဆောင်မှာပင်. . ထားခဲ့ ရသည်။

“ဦး. . . ဦး. . . လို့ဆို. . ထပါအုံး”

“ဟင်. . မီးမီး. . အပြန်သေးဘူး. .” “ဟင့်အင်း. . နောက်ကို မေးစရာရှိလို့”

စုနန္ဒာမျက်နှာလေးက မသာမယာရှိသည်။ ညကအရက်ရှိန် မူးမူးနှင့် တအားအိပ်ပြစ်ခဲ့မိသည်။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ များများ စားစား မသောက်ဖူးသောကြောင့်လဲ. . ခေါင်းကို မိုးလင်းသည်အထိ အံ့ခဲ့နေသည်။

“ဦးမဒင်. . ခရီးထွက်သွားပြီလေ. . ဟင်”

“အင်း. . မီးမီး. . သွားခိုင်းလိုက်တာပါ. . ဟွန်ဒါလေး ကို ပြန်ယူခိုင်းတာလေ. .”

ကိုဗဒင်ကုတင်ပေါ်မှ. . ထကာ မျက်နှာသစ်ရေမိုး ချိုးအဝတ်လဲပြီး စုနန္ဒာနှင့် စကားပြောဖြစ်သည်။

“သင်းသင်းအောင်. . ဆိုတဲ့စားပွဲထိုးမလေးကို ဗဒင် ရင်းနှီးလား”

“ဘာ. . သင်းသင်းအောင်”

ကိုဗဒင်. . နှာခေါင်းတည့်တည့်ကို လက်ဖဲနောင် နှင့်အတွန်းခံလိုက်သည့်အလား. . မွန်ထူသွားကာ. . နောက်သို့ တွန့်သွားသည်။ စုနန္ဒာက. . အောင်မြင်စွာ ပြောရင်း. . လက် ကလေးနှစ်ဖက်ကို ပိုက်ပြီး ကြည့်သည်။

“လန်သွားလား. . ဦး” “သမီးကို. . ဘယ်သူပြော လဲ. . ဟင်” “ဦးရဲမြင့်က. . ဦးဗဒင်အလောင်းအစားလုပ်ခဲ့တဲ့ ဦးရဲမြင့်ပေါ့. . ဟင်းဟင်း. . ညီးအဖေ. . ဦးလေးဆီက သိန်းနှစ် ဆယ်တောင် နိုင်သွားတယ်ဆိုပဲ. . ဟလား”

ကိုပဒင်လက်သီးကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ရင်း ဖေါက် သည်ဦးရဲမြင့်ကို အမှုကြိတ်ပြစ်လိုက်ချင်သည်။

“ဘယ်အခြေအနေထိရောက်နေပလဲ. . ဟင်ဦးပဒင်”

ဝမ်းနည်းသံ. . တစ်ဆို့သံနှင့် ဒူးလေးထောက်ခါ ကိုပဒင်ရှေ့တွင် မျက်ရည်လေးရစ်ဝဲစွာ မေးရှာသော စုနန္ဒာမျက်နှာ လေးမှာ သနားစရာကောင်းလွန်းလှသည်။

“မီးမီး. . ခိုးကိုးရာမဲ့ တော့မှာပေါ့နော်. . ဖေဖေ” “ဒိန်း”ကနဲ့ မိုးကြိုးပစ်ချလိုက်သလို. . ကိုပဒင်ခေါင်းတစ်ခုလုံး မီးပွင့် သွားရသည်။ ဖေဖေ. . တဲ့။

“မဟုတ်တာ. . သမီးရယ်. . ဖေဖေ. . ဖေဖေလေ”

“သမီးနားလည်ခံစားနိုင်ပါတယ်. . ဖေဖေ. . ဖေဖေမေမေ မရှိတော့တဲ့နောက် ဖေဖေမှာလိုအပ်ချက်တစ်ခု ကွက်လပ်ဖြည့်ဘို့ ရှိလာမယ်ဆိုတာ. . သမီးကသိပြီးသားပါ. . ဒါပေမဲ့. . သမီးလေ ဖေဖေနဲ့ မခွဲနိုင်ဘူး. . ”

“မခွဲနိုင်ဘူး. . ” ကိုပဒင်. . သံယောင်လိုက်ပြော၏။

“ဟုတ်တယ်. . သမီးလေ. . ဖေဖေကို သိပ်ချစ်တယ်. . သမီးမှာ အားကိုးစရာ ဖေဖေပဲရှိတာ. . ။

စုနန္ဒာက. . ကိုပဒင်ပေါင်ပေါ်မျက်နှာလေးမှောက် ခါ တအင့်အင့်နှင့် ငိုကြွေးရှာသည်။ ကိုပဒင်က တင်းကြပ် လာသော စိတ်ကြောင့် သက်ပြင်းကြီးကို ရှိုက်လိုက်မိသည်။

“ကဲပါ. . သမီးရယ်. . သမီးမကြိုက်တာ. . ဖေဖေ ဘာမှ မလုပ်တော့ပါဘူး. . ဟုတ်လား. . ကျေနပ်. . နော်”

စုနန္ဒာမြင်တွေ့နေရသော ကိုပဒင်မျက်နှာသည် ဂရုဏာတရားနှင့် ပြည့်လှမ်းချမ်းမြေ့နေပြန်သည်။

“သမီး. . ဖေဖေကို မယုံတော့ဘူး. . ” “အော်. . သမီး ရယ်. . ဖေဖေကတိပေးပါတယ်. . ” “အင့် ဖေဖေ. . ကတိတည် ချင်မှတည်မှာ. . ” “တည်ရပါစေမယ့်. . သမီးရယ်”

မီးမီးမျက်နှာလေးက. . မယုံတစ်ဝက်ယုံတစ်ဝက်နှင့် ကို ပဒင်မျက်နှာကို မျက်ရည်ဝဲဝဲနှင့် မော့ကြည့်သည်။

ကုတင်ပေါ်တွင် တင်ပလွဲထိုင်နေသော ကိုပဒင် ပေါင်ကိုကိုင်ရင်း မီးမီး. . အမှတ်မဲ့လေး ပွတ်နေမိသည်။

ကိုပဒင်ကြက်သီးတွေ တဖြန်းဖြန်းထသည်။ မီးမီး ပခုံးလေးကို အသာအယာဆွဲယူပြီး ကုတင်ပေါ်သို့ ထိုင်စေရသည်။ ဒါလဲ. . မီးမီးက ကိုပဒင်ပုဆိုးကွက်ကလေးအတိုင်း လက်ညှိုး လေးဖြင့် ရေးခြစ်နေပြန်သည်။

“မီးမီး. . ဒီရက်ထဲ. . ကျောင်းမတက်သေးဘူး” “အို. . ဘာလို့မတက်ရမှာလဲ. . သမီးရဲ့” “ဖေဖေကို စောင့်ကြည့်မလို့ ပေါ့. . ” “အော်. . သမီးရယ်. . ”

ကိုပဒင် အသံတွေပင် တုံ့အောင် ခံစားရ၏။ မီးမီး ကို သမီးအရင်းလေး ချစ်သော. . စိတ်. . မီးမီး၏ အနေအထိုင် ရင်းနှီးမှုကြောင့် သွေးသားလှုပ်ရှားမှု ဝေဒနာ။

အတွင်းပိုင်းခန္ဓာ၏ သွေးသားတို့က ဆန့်ကျင်ဘက် လိင်၏ ထိတွေ့မှုတို့ မကွယ်မဝှက်ဘဲ ပေါ်ထုတ်ပြကြသည်။ ကိုပဒင် ၏ လီးကြီးက အိပ်ပျော်နေရာမှ. . ဟိုသည်ခေါင်းထောင်ကြည့် ရင်း. . နိုးထလာသည်။

“ကျောင်းတက်ပါသမီးရယ်. . စာတွေအရမ်းနောက်ကျ နေမှာပေါ့. . မဟုတ်ဘူးလား”

ကိုပဒင် အသက်ကို မှန်အောင်ကြိုးစားရှုရင်း အသံ ကို ထိန်းရင်းပြောလိုက်မိသည်။ ဒူးတွေကမူ မသိမသာလေးတုံ့ ချင်လာလေသည်။ တစ်အိမ်လုံးဘယ်သူမှ မရှိဘူးဆိုသော. . အတွေးကလည်း. . ဖေါက်ပြန်လာသည့် စိတ်ကို ဝင်ကူပေးနေသ လို့. . ဖြစ်နေပြန်သည်။

မီးမီး (စုနန္ဒာ)က. . ရှည်လျားသော လက်သဲလေးဖြင့် ကိုပဒင်ပေါင်သားကို ဖွဖွလေး ခြစ်ကုန်ကစားရင်း။

“သမီးကို. . ဘယ်တော့မှ မခွဲရဘူးနော်”

“စိတ်ချပါ. . ခလေးလေးရယ်. . မခွဲပါဘူး” အင်း ဖေဖေက. . ခွဲမှာပါ. . ” “ကွာ. . သမီးကလဲ”

ကိုပဒင်ကဗျာကသိ ရပ်ရင်း စိတ်ဆိုးဟန်နှင့် ကျော ခိုင်းလိုက်လေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော လီးကြီးက အလိုက် ကန်းဆိုးမသိစွာ. . တောင်လာပြီ မဟုတ်လား။

ထိုသို့ထလိုက်ခြင်းကပင် အမှားတစ်ရပ်ကို ကျူးလွန်လိုက် သလိုပဲ ဖြစ်ရပြန်သည်။ ရုတ်တရက် မတ်တက်ရပ်လိုက်သော ကိုပဒင်လီးတန်ကြီးက မီးမီး၏ လက်ကလေးနှင့် ဒုတ်ကနဲ့ ထိကာ. . သွက်သွက်ခါယမ်းသွားသည်။

မီးမီး တစ်ကိုယ်လုံး လှုပ်စစ်နှင့် တွေ့ထိသွားရသည့် အလား “ငြင်း” ကနဲ့ ကြက်သီးမွှေးညင်းတွေ ထသွားရသည်။ ရုတ်တရက် နှစ်ယောက်စလုံး ဘာစကားမှ မပြောမိကြပဲ. . မိနစ်အနည်းငယ် လောက် ဆိတ်ငြိမ်သွားကြလေသည်။

မီးမီး. . စိတ်များက ကတိမ်းကပါးနှင့် လှုပ်ရှားလာသည်။ မီးမီးဘဝ၌ ပဒင်ကိုသာ အားကိုးအားထားပြုခဲ့ရသည် မဟုတ် လား. . ပဒင်. . နောက်အိမ်ထောင်မပြုလျှင်မည်မျှပင် မီးမီး ကိုချစ်သည်ဆိုပေဦး. . မီးမီးဒုတိယလူသာ ဖြစ်ရပေမည်။

ပြီးတော့. . မေမေရော. . ဖိုးဖိုးပါ အမွေအနှစ်တွေနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး သေတမ်းစာမှာခွဲကြတာလဲမဟုတ်။ ဥပဒေအကြောင်း အရ. . မီးမီးအမွေခံထိုက်သည်ထားဦး. . ပဒင်ခွဲဝေပေးသမျှ ကိုသာ ကျေနပ်ရောင့်ရဲရမည့်ဘဝ။

မီးမီးဘာမျှ . . တခြားသူစိမ်းတစ်ဦး ဝင်လာမည်ကိုမူ မီးမီး နှလုံးသားက . . လက်မခံနိုင်အောင် ဖြစ်နေရလေသည်။ မီးမီး စိတ်ညစ်စွာခေါင်းကို ခါယမ်းပြစ်လိုက်မိသည်။ လေးပင်စွာ လက်ကို ခလုပ်တိုက်သွားသော ဗဒင်၏ လိင်တန်ကြီးကြောင့်လဲ မီးမီး စိတ်တွေက သောင်းကျန်းကုန်သည်။

“ဦး . . ” မီးမီးအသံလေးက တုန်ခါစွာ ထွက်ပေါ် လာသည်။

“ပြော . . နန္ဒာ” အို . . ဦးဗဒင်အသံတွေကလဲ တုံ့ခါနေ ပါလား . . သူလဲမီးမီးလိုပဲ ခံစားနေရဟန်တူသည်ဟု မီးမီးသိလိုက်သည်။ မီးမီး . . စိတ်ကလေး ဟိုဒင်းပြီး ဦးဗဒင်ကျောပြင်ကြီးကို ဖိကပ်ရင်း . . နို့ကြီးနှစ်လုံးဖြင့် ပွတ်သပ်ပေးလိုက်လေသည်။

“ဘာလို့ . . ဟန်ဆောင်နေတာလဲ . . ဟင်”

မီးမီး အသံကတိုးလွန်းလှသည်။ တုံ့ခါလျက် ပေါ်လာ၏။

“မတော်ဘူး ထင်လို့ပါ . . စုနန္ဒာ . . မဖြစ်နိုင်ဘူး . . ထင်လို့ ပေါ့ . . ခလေးရယ်”

“မီးမီး . . ဆန္ဒကိုလည်း မမေးပဲနဲ့ ဘာလို့မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရတာလဲ . . ”

ကိုဗဒင် . . ဆက်ကနဲ့ . . မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်၏။ အို . . ခလေးဘဝငယ်စဉ်ကတည်းက ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်လာခဲ့ရသော မယားပါသမီးလေး၏ ငံ့လင့်နေသော နှုတ်ခမ်းအစုံက . . ပုဇွန်လေးနွယ် တဆပ်ဆပ်တုံ့နေလေသည်။

မျက်နှာနှစ်ခုက . . တထွာမျှပင်မကွာ . . ချိုမွှေးသော နှုတ် ခမ်းနီရနံ့လေးက ကိုဗဒင်မှာ ခေါင်းထဲ ပျံသင်းစွာ တိုးဝင်လာသည်။ ကိုဗဒင်လက်အစုံက မီးမီး၏ ခါးလေးကို ရစ် သိုင်းဖက်တွယ်ထားလိုက်ရင်း . . ပေါင်သားနှစ်ခု ပွတ်သတ်မိသည်အထိ . . ဆွဲသွင်းလိုက်သည်။

“မီး . . ရင်တွေတအားခုံနေတယ်” “ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်” “ကြောက်သလို . . ကြီးပဲ . . ငိုချင်တယ် . . ကွယ်”

မီးမီးက . . ကိုဗဒင်လည်ပင်ကြီးကို တီးလေးခိုကာ မျက်ရည်ဝဲဝဲလေးနှင့် ပြောလိုက်စဉ်ကိုဗဒင်က ချိုမွှေးသော နှုတ်ခမ်းနီလေးများကို . . မြိန်ယှက်စွာ စုပ်ယူပြစ်လိုက်သည်။

“အွန်း . . အွန်း”

မီးမီးက လက်ကလေးနှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုဗဒင်ကျောပြင် ကြီးကို တအားဖတ်ထားရင်း ညီးညူရှာသည်။

မီးမီးက . . သူ့အမေ . . မြတ်ဆုကဲ့သို့ ပေါင်တန်ကြီးတွေ ရှည်သွယ်ကြသည်။ အရပ်မြင့်သဖြင့် . . ဆီးခုံနှစ်ခုက ချိန်သားကိုက်စွာ . . ဖိကပ်မိပြီး ကြိပ်ပွတ်လိုက်သည်။

မီးမီးပေါင်သား . . ပေါင်ထိပ်နှင့် စောက်ပတ်ကြားတို့ကို ကိုဗဒင်လီးကြီးက ဟိုဘက်သည်ဘက် လှိမ့်ကာလူးကာ မူးနွေးနွေးကြီး ခံစားလိုက်ရသည်။

မီးမီးတစ်ကိုယ်လုံး . . ဆောက်တည်ရာမရလောက်အောင် တုံ့ခါနေသည်။ ကိုဗဒင်သင်းသင်းအောင်ဆိုသော အပျိုမလေးတစ်ယောက် ကို . . လိုးစဉ်ကလည်း သည်နွယ်ပင်တုံ့ခါနေသည်ကို . . သတိပြု ခဲ့မိသည်။ ယခု . . မီးမီးတုံ့ခါမှုက . . ဆယ်ပေအကွာလောက်က ကြည့်လျှင်ပင် . . သိသိသာသာတုံ့ခါမှုမျိုးဖြစ်သည်။

“အရမ်းကြောက်နေလားဟင် . . မီး”

“မသိဘူး . . ထိန်းလို့ . . ကိုမရတာ . . ကြောက်နေတယ်”

မီးမီးက . . မျက်နှာလေးကို . . ကိုဗဒင်ရင်ဘက်ကြီး နှင့် ကွယ်ဝှက်ရင်း ကတုံ့ကရီကြီးပြောနေရှာသည်။ ကိုဗဒင်က မီးမီးကို အသာအယာကုတင်ပေါ်သို့ ပွေ့တင်လိုက်ပြီး အုပ်မိုးကာ ဖိဖက်ထားရင်း နှစ်သိမ့်ရသည်။

“ကြောက်စရာမှ မဟုတ်တာ”

“မီး . . အရမ်း . . ကြောက်တယ် . . ”

မီးမီးက . . မျက်နှာလေးကို တစ်ဖက်သို့ လွဲပြောင်းလိုက် ပြီး လက်ဝါးလေးခွထောက်ပြီး . . မျက်နှာကို . . အုပ်ထားလိုက်၏။ ကိုဗဒင်က . . မီးမီးအင်္ကျီလေးကို စတင်ချွတ်သည်။ မီးမီးက ဆက်ကနဲ့ . . ကိုဗဒင်မျက်နှာကို ကြည့်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာ ပြောမည်ပြုပြီးမှ . . ခေါင်းလေးကို ပြန်လှည့်သွားသည်။ အပေါ်ဝတ် ရှပ်လေးကို . . ခေါင်းမှာဆွဲချွတ်လိုက်သည်။

ဘာရာဇီယာလေးသာ ကျန်သော . . မီးမီး၏ ခန္ဓာကိုယ် အထက်ပိုင်းလေးမှာ . . လေးစိမ်နှင့် ဝေးစွာနေလာခဲ့သည်မို့ ဝင်းမွတ်အိစက်နေသော ရင်ညွန့်လေးမှာ ဆင်စွယ်ရောင်တောက်နေ သည်။

ဘရာဇီယာအောက်မှ . . ပျိုအန်ထွက်လှဆဲဆဲ . . ထစ်ရစ် နေသော နို့အုံလေးအထက်ပိုင်းမှာ . . အကြောစိမ်းလေးများ ယှက် သန်းကာ . . လှပခုံမင်စရာလေး မောက်ကြွားနေသည်။

ကိုဗဒင်က . . နှစ်ခြိုက်စွာ . . ဖိနှိမ်လိုက်သည်။ နို့ နှစ်လုံးကား . . အိကနဲ့ ပြားကျသွားပြီး . . မီးမီး လက်ကလေးနှစ်ဖက်က . . ကိုဗဒင်ဆံပင်များကို ဆုတ်ဆွဲလိုက်သည်။ ကို ဗဒင်က . . ဘရာဇီယာလေးကို အထက်သို့ တွန်းဖွင့်လိုက် လေသည်။

“နို့မစို့နဲ့ . . ဦးရယ် . . မီး . . ယားတယ်”

မီးမီးက . . ကမမ်းကတမ်းလေး ပြန်အုပ်နေပြန်သောကြောင့် ကိုဗဒင်က အတင်းဆွဲဖယ်လိုက်ပြီး . . စပျစ်သီးမှည့်လေး

အလားရဲနေသော နို့သီးခေါင်းလေးကို ပြစ်ခနဲ စုပ်ယူလိုက်သည်။

“အ. . အာ. . အဟင့်. . ဟင့်ဟင့်. . အဟဟ. . ဟ. . ယားတယ်”

မီးခေါင်းလေးဘယ်ညာယိမ်းသွားသကဲ့သို့ ဒူးနှစ်ဖက်က. . ထောင်လာလေသည်။ ကိုဗဒင်က နို့ကို ဘယ်တစ်လုံးညာ တစ်လုံး မနားတမ်းစုပ်ပေးရင်းက. . လက်တစ်ဖက်ကလည်း. . စောက်ပတ်ကု. . ထမီအပေါ်မှ အုပ်၍ ပွတ်ပေးနေရာမှ. . မီးမီး ၏ ပေါင်တန်ကြီးများက ဝရုန်းသုန်းကားဖြစ်လျက်. . ထောင်လိုက် လှဲလိုက်ဖြင့် ဂနာမငြိမ်တော့ပဲ ဖြင်းဖြင်းထသော ခံစားမှု. . ကို ပထမဆုံးခံစားလိုက်ရသည်။

ကိုဗဒင်က. . ထမီအထက်ဆင်ကို. . ဆက်ခနဲ ဆောင့်ဖြုတ်ခါ. . ထမီအောက်နားစကို ခြေမနှင့် ညှပ်၍ ချွတ် ပြစ်လိုက်လေသည်။

ဝင်းမည့်ခုံးမောက်နေသော စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ. . အမေ ဖြစ်သူ မြတ်ဆုမွန်ကဲ့သို့ပင်. . ဗျက်ကျယ်. . ခုံးမောက်မောက် ကြီး ခေါင်းထောင်ထွက်ပေါ်လာပါလေသည်။

ကိုဗဒင်က. . လှပသန့်ရှင်းလက်ဆက်သော မီးမီး၏ စောက်ဖုတ်ကြီးကို. . အားပါးတရကြီး ငဲ့ခဲကာ လျှာပြားကြီးဖြင့် “ရှုပ်” ကနဲ မြည်အောင်ပင် ယက်ပေးလိုက်သည်။ မီးမီး. . ဖင် ကြီး သိမ့်သိမ့်ခါသွားကာ. . ကော့ကော့ပေးလိုက်လေသည်။

စောက်စိကြီးကလဲ. . ပဲကြီးစေ့ခနဲပြူးနေပေရာ. . ကိုဗဒင်က. . နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာဖြင့် ညှပ်ခါ. . လျှာထိပ်ကလေးနှင့် ကလိ. . ကလိပေးလိုက်ရာ. . မီးမီးမှာမည်သို့မှ ဟန်မဆောင်နိုင် ကိုဗဒင်မျက်နှာကို စောက်ပတ်နှင့်. . ဖိဖိပြီး. . ပွတ်ပြစ် လိုက်လေသည်။

“အား. . အား. . အာ. . အင့်အင့်အင့်. . အင်း”

မီးမီးထွန်ထွန်လူးကား. . မျက်စေ့ကလေးမှိတ်ကာ. . နှုတ် ခမ်းလေးကို လျှာလေးဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်ယက်နေစဉ်. . ကိုဗဒင်က ပုဆိုးကို ချွတ်ချလိုက်ပြီး မီးမီး၏ ခြေထောက်နှစ်ချောင်း ကို. . တစ်တီတူးထောင်လေး ဆွဲထောင်လိုက်သည်။ စောက်ပတ် ကြီးက မောက်မားစွာ မော့လာသည်။ စအိုဝ. . နီနီလေးကိုပင်. . မြင်တွေ့ရသည့်အထိ. . ဆွဲမော့လိုက်သည်။

အကွဲကြောင်းကြီးက အတော်ရှည်လျားသည်။

ဖင်နှင့် တစ်ထက်တည်းဖြစ်လျက်. . စောက်ပတ်အဝလေး မှာ. . ဟစီ. . ဟစီ. . ဖြင့် အရေကြည်လေးများ စီးကျနေသည်။ ကိုဗဒင်ကပွဲတိုင်းကျော် သူ့လီးကြီးကို တစ်ချက်နှစ်ချက်. . ဝှင်းဆောင့်တိုက်သလို တိုက်ပြီးမှ. . စောက်ပတ်ကို လက်တစ် ဖက်နှင့် ဖြုပြီး ရှေ့တိုးကာ. . တော့သွင်းပြီး လိုးလိုက်သည်။

“ဘွတ်. . ဆိုသောအသံလေးနှင့် အတူလီးကြီးက တိုးဝင် သွားရာ. . ကျဉ်းမြောင်းပြီး စေ့ကပ်နေသော စောက်ခေါင်းလေး ထဲသို့. . လီးကြီးမှာ. . ပြည့်အင်စွာ ဝင်ရောက်သွားလေသည်။

“အား. . ကြပ်တယ်. . ကြပ်တယ်. . ”

“နဲနဲလေး. . အားတင်ထားစမ်းပါ. . တဖြေးဖြေး. . ကောင်းလာမှာ. . နဲနဲတော့ကြပ်သေးတာ. . ပေါ့”

“မေမေ့ကိုလိုးတုန်းက. . ဦးလီးကြီးကို မြင်ဘူးတယ် မီး. . အကြီးကြီး. . မီး အဲ. . အဲဒါကြီးကို တွေးတွေးပြီး. . ကြောက် နေတာ. . ကြာလှပြီ. . အ. . အ”

“အော. . မီးအမေနဲ့ ဦးနဲ့. . လိုးတော့ မီးကချောင်းကြည့် နေခဲ့တယ်. . ဟုတ်လား. . ကြည့်စမ်း. . ခွေးမလေး”

“အဲဒီကတည်းက. . ဟိုဒင်း. . အင်း. . ဦးလီးကြီးကိုပဲ မီးအိပ်မက်. . ခဏခဏ. . မက်နေတာ. . အ. . ဟင့်”

မီးမီးက. . ရှက်ခြင်းနှင့် ရောထွေးသော ကာမအရသာကို တို့ထိတို့ထိခံစားနေရစဉ်. . ကပင်. . စကားတွေ. . တထွက် တွက်ကို. . အလှအယက်ပြောနေချေသည်။

“ပြွတ်. . ဘွပ်. . ပြွတ်. . ပြလစ်. . ပြွတ်”

“အား. . အဆုံးအထိမလုပ်နဲ့လေ. . နာတယ်”

“အဆုံးဝင်မှ. . ကောင်းတာသမီးရဲ့”

“သွားပါ. . သမီး. . သမီးနဲ့ ဟင်း လူကိုညှာပြီး လိုးတယ်”

“ချစ်လို့ပါ. . သမီးလေးရယ်”

“မီးလဲ. . အိပ်မက်ထဲမှာ. . ဦးနဲ့လိုးရတယ်လို့. . ခဏ ခဏ. . မက်တာ”

ဒါကြောင့်. . အင်း. . အင်း. . ဦးနဲ့ ဟိုစားသောက်ဆိုင် ကကောင်မမေးဖြစ်နေပြီ. . ဆိုတော့. . မီးမီးလေဝမ်းနည်းပြီး ဒေါသထွက်လိုက်တာ. . အို. . အင့်. . အင့်”

အလိုးခံရင်း. . စကားတထွက်တွက်ပြောတက်သော မိန်းမ အမျိုးအစားထဲတွင် မီးမီးက ထိပ်ဆုံးကပါသလားမသိဘူး. . တအီး အီးနှင့် တအင့်အင့်လိုးနေသည့်ကြားမှ. . စကားကို. . အလှအ ယက်. . လေး. . ဝင်ဝင်. . ပြောနေသေးသည်။

